

අනාගමික රෝමයේ ආගම වූයේ අනාගමිකත්වයයි; අනාගමිකත්වය සැබෑ ආගමේ ව්‍යාප්ත අනුරූපයකි. එය ව්‍යාප්ත මුදල් යන අර්ථයෙන් ව්‍යාප්ත අනුරූපයක් යැයි කියනු ලබන පරිදි වූ එකක් තරම් නොවේ; මන්ද, අනාගමිකත්වය සැබෑ ආගමට කිසිසේත් සමාන නොවන බැවිනි. එහෙත් ප්‍රාග්වක්තෘමය අර්ථයෙන් එයට ව්‍යාප්ත අනුරූපීය ලක්ෂණ ඇත. රෝම නගරය යෙරුසලමේ ව්‍යාප්ත අනුරූපයක් වන අතර, එයට යෙරුසලමේ දේවමාළිගාවේ ව්‍යාප්ත අනුරූපයක් වූ මාලිගාවක්ද (පැත්තියොන්) ඇත. අනාගමිකත්වයේ ආගමික ක්‍රියාකාරකම් ශුද්ධ නොකළ, දුෂ්ටාත්මක ඒවාය; එහෙත් ඒවා සාත්තන්ගේ ව්‍යාප්ත ආගමික ක්‍රියාකාරකම් නියෝජනය කරයි. අනාගමික රෝමයේ ආගමේ ප්‍රධානියාට Pontifex Maximus යන පදවිය හිමි විය. "Pontifex Maximus" යන්න මුලින්ම යෙදී ඇත්තේ පුරාණ රෝමයේ රාජ්‍ය ආගමේ ප්‍රධාන පූජකයා සඳහන් කිරීම සඳහා වන අතර, එහි ආරම්භය මුල් රෝම ජනරජ සමය දක්වා දිව යයි. කාලයත් සමඟ එය දේශපාලනික හා ආගමික බලය සමඟ සම්බන්ධ විය; අවසානයේ එය අද රෝමානු කතෝලික සභාවේ පාප්වහන්සේ විසින් භාවිත කරන පදවිය බවට වර්ධනය විය.

පූ ජාවාර් රෝමයේ ප්‍රධාන යාජකයාගේ පදවිය Pontifex Maximus යනු වෙන් හැඳින්වූ එය පාප්‍රය රෝමයේ ප්‍රධාන යාජකයාගේ පදවියද වූ අතර, "ශ්‍රේෂ්ඨතම උන්තම පූජාධිපති" යන්න අර්ථ දැක්වන ලදී. ඔහු රෝම රාජ්‍ය ආගමේ ප්‍රධාන යාජකයා වූ අතර, විශේෂයෙන් ජූපිටර් දේවයාගේ ආරාධනාවට අදාළවිය. විවිධ ආගම් කවාර්ත්‍ර අධිකීන් ඡණයකි. රෝම ආගම් කදින දර්ශනය නිසි පරික්‍රියාත්මකවී මසහනිකකී රීමන් ඇතුළුව, Pontifex Maximus සතු වසැලකි යුග ආගම් කලය හා වගකීම් තිබුණි. Pontifex Maximus යනු රෝම ආගමේ චාරිත්‍ර අර්ථකථනයකි. රීමසහ ඒවා පවත්වාගෙන යාම සඳහා වගකිව යුතු යාජක කණ්ඩායමක් වූ College of Pontiffs (Collegium Pontificum) හි ප්‍රධානියා විය.

පැහැත් රෝමයේත් පාප් රෝමයේත් ප්‍රධාන යාජකයා Pontifex Maximus වූ බැවින්, නූතන රෝමයේ ප්‍රධානියාගේ නාමපදයද ස්වභාවිකවම Pontifex Maximus වන්නේය. පැහැත් රෝමයේ ආගම පැහැත්වාදය වූ අතර, පාප් රෝමයේ ආගමද පැහැත්වාදය වූයේය, නවමත් එසේය; එහෙත් එය ක්‍රිස්තියානිකත්වය පිළිබඳ ප්‍රකාශයකින් වැසී ඇත. අන්තිම දවස්වල නූතන රෝමයේ ආගමද ක්‍රිස්තියානිකත්වය පිළිබඳ ප්‍රකාශයකින් වැසී ඇති පැහැත්වාදය වන්නේය.

අනාර්ය රෝමයද පාප් රෝමයද, ඔවුන් අතිශ්‍රේෂ්ඨ ලෙස පාලනය කරන නිශ්චිත කාලපරිච්ඡේදයක් තිබුණි. දානියෙල් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ විසිහතරවන වචනයේ කාල අනාවැකිය ඉෂ්ටවීම පිණිස, අනාර්ය රෝමය අවුරුදු තුන්සිය හැටක් අතිශ්‍රේෂ්ඨ ලෙස පාලනය කළ යුතු විය.

ඔහු පළාතේ සරුතම ස්ථානවලට පවා සාමකාමීව ඇතුල් වන්නේය; ඔහුගේ පියවරුන්වත්, ඔහුගේ පියවරුන්ගේ පියවරුන්වත් නොකළ දේ ඔහු කරන්නේය; ඔහු ඔවුන් අතර කොල්ලයද, ලුට්ටුවද, ධනයද බෙදාහරින්නේය; එසේය, කාලයකට පමණක් වුවද, ඔහු බලකොටු෦෦෦෦ විරුද්ධව නම උපක්‍රම සැලසුම් කරන්නේය. දානියෙල් 11:24.

විසිහතරවන පදයේ විෂය වන්නේ අජාතික රෝමයයි; මන්ද දාසයවන පදයේදී ඔවුන් විෂය බවට පත්වී, නිස්ඵලවන පදය දක්වාම විෂය ලෙස ඉදිරියට යති. ඉදිරි ලිපිවලදී අපි මෙම පදයන් විශේෂයෙන් සලකා බලමු; එහෙත් මෙහිදී අපි සරලවම පෙන්වා දෙන්නේ, අනාගතවචනය අජාතික රෝමය අවුරුදු තුන්සිය හැටක් පුරා උත්තරීතර ලෙස පාලනය කරන බව හඳුනා දුන් බවයි; එය නිරූපණය වන්නේ රෝමය "කාලයක් දක්වා බලකොටු වලින් නම උපායන් කලින් සැලසුම් කරමින්" සිටින ලෙසය. "against" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය සැබවින්ම "from" යන්න අදහස් කරන අතර, එම පදය කියා සිටින්නේ රෝමය "බලකොටු වලින්" ලෝකය මෙහෙයවනු ඇති බවයි; එය නම් රෝම නගරය වූ අතර, එය "කාලයක්" පුරා එසේ කරනු ඇත; එනම් අවුරුදු තුන්සිය හැටකි.

ක්‍රිස්තු පූර්ව 31 දී අක්ටියම් සටනෙන් අනාගතවාදී නොවන රෝමය අතිශය බලයෙන් පාලනය ආරම්භ කළ අතර, ක්‍රිස්තු වර්ෂ 330 දක්වා එය එලෙසම පරම අධිපත්‍යයෙන් පාලනය කළේය. එවිට කොන්ස්ටන්ටින් අධිරාජ්‍යයේ අගනුවර නගරයේ බලකොටු වෙන් කොන්ස්ටන්ටින් නෝපල නගරයට ගෙන ගියේය. එවිට අධිරාජ්‍යය එහි කුප්‍රසිද්ධ පරිහානිය ආරම්භ කළේය. රෝම නගරය අනාගතවාදී

අනු ව අනාගතවාදී නොවන රෝමයේ "බලකොටු ව" වී ය; එම නගරයෙන් එය පාලනය කළ කල එය ජයගත නොහැකි වන බිණි. කොන් ස්ටන්ට් න් ගේ බල මාරු කි ර අනතුරු වැදගත් වූ යුද්ධවලදී, රෝම නගරය පෙන් සර් ක් සහ ආක්‍රමණය කළ වන් දි ජනගෝත්‍රයන් ගේ ප්‍රහාරයේ ඉලක්කය බවට පත් වී ය; එම ගෝත්‍රයන් න් කරනු ලබන්නේ එළි දරව් පොතේ අවටන පරි වී ඡේ දයේ පළමු හතර හඬනළ මගි

මෙම හේතුව නිසා දානියෙල් 11 වන පරිච්ඡේදයේ 31 වන වගන්තියේ, පාප් පදවිය වෙනුවෙන් නැගී සිටි "බාහු" (ජාතිඅන්ධ රෝමය) පළමුව "ශක්තියේ ශුද්ධස්ථානය" අපවිත්‍ර කළේය. රෝම නගරය ජාතිඅන්ධ රෝමය සහ පාප් රෝමය දෙකටම භාවිත වන අනාගතවාණික "ශක්තියේ ශුද්ධස්ථානය" ය; මක්නිසාද 330 වර්ෂයේදී ජාතිඅන්ධ අධිකාරීය කොන්ස්තන්තිනෝපලයට මාරු කිරීමත් සමඟ, රෝම නගරය උද්ගත වෙමින් තිබූ පාප් රෝමයට ඉතිරි කර දෙන ලදී. මෙම හේතුව නිසා එළිදරව් 13 වන පරිච්ඡේදයේ 2 වන වගන්තියෙහි අපගරයා (ජාතිඅන්ධ රෝමය) පාප් රෝමයට එහි "ආසනය" දුන් බව කියයි. "ආසනය" යනු බලයක් පාලනය කරන ස්ථානයකි; සහ 538 වර්ෂයේ සිට 1798 දක්වා, පාප් රෝමය "කාලයක්" සඳහා ජාතිඅන්ධ රෝමය ඉහළම පාලනය කළාක් මෙන්ම, අතිශය ප්‍රභූවත්වයෙන් පාලනය කළේය.

අනාගතවක්තියෙන් හඳුන්වා දෙනු ලබන්නේ, මිථ්‍යාදෘෂ්ටික රෝමයන් පාප්කීය රෝමයන් යන දෙකම සම්පූර්ණ අධිපත්‍යයෙන් පාලනය කළ නිශ්චිත කාල පරිච්ඡේදයක් වන අතර, ඔවුන් එසේ කළ කල, එය සිදු වූයේ ඔවුන්ගේ අධිකාරීයේ ආසනය වූ රෝම නගරයෙන් බවය. මිථ්‍යාදෘෂ්ටික රෝමයේ අපේක්ෂාවය අවසන් වූයේ ඔවුන් රෝම නගරය අත්හැර ගිය විටය; එයින්, විසිහතරවන පදයේ "කාලයක්" ලෙස නිරූපණය කර ඇති, අවුරුදු තුන්සිය හැටේ අවසානය සලකුණු විය. එසේම, පාප්කීය පාලනයේ අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැට 1798 දී අවසන් වූ කල, නැපෝලියන් විසින් පාප්වරයා රෝම නගරයෙන් ඉවත් කරනු ලැබ, ඔහු විදේශ නිර්වාසනයේදී මිය ගියේය.

අත්‍යජාතික රෝමයන් පාප්මය රෝමයන්, අවසාන දවස්වල නවීන රෝමය නිශ්චිත අනාගතවාණිකය කාලපරිච්ඡේදයක් තුළ සර්වෝච්ච ලෙස පාලනය කරනු ඇතැයි ස්ථාපිත කරයි. "කාලය තවත් නොවන්නේය"; එහෙත් අවසාන දවස්වල පාප්මය පීඩනය යනු නිශ්චිත කාලපරිච්ඡේදයක් වන අතර, එය එක්සත් ජනපදයේ ඉක්මනින් පැමිණීමට නියමිත ඉරිදා නීතියෙන් ආරම්භ වී, මනුෂ්‍යයන්ගේ කරුණාකාලය අවසන් වන තෙක් පවතින්නේය; එවිට මිකායෙල් නැගිට, "අධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් අධර්මිෂ්ඨවම සිටිය යුතුය; අපවිත්‍රයා තවදුරටත් අපවිත්‍රවම සිටිය යුතුය; ධර්මිෂ්ඨයා තවදුරටත් ධර්මිෂ්ඨවම සිටිය යුතුය; ශුද්ධයා තවදුරටත් ශුද්ධවම සිටිය යුතුය" යයි ප්‍රකාශ කරන්නේය.

රෝම නගරයේ කොලොසියම්හි තමන්ගේ රුධිරයෙන් ලියවුණු ඉතිහාසය පුරා අනාගාරික රෝමය ක්‍රිස්තියානුවන්ට පීඩා කළේය; තවද පාප් පාලනය යටතේ වූ අදුරු යුගයන්හි පාප් පදවිය විසින් මරණයට පත් කරන ලද ශතීදයන්ගේ සංඛ්‍යාව කෝටි සියයක් පමණ බව ක්‍රිස්තියානි ඉතිහාසවේදීහු අනුමාන කර ඇත. එහෙත් පාප් පදවිය එම ප්‍රකාශය ප්‍රතික්ෂේප කර, එම සංඛ්‍යාව කෝටි පනහක් පමණ ලෙස සලකයි. අනාගාරික රෝමයන් පාප්මය රෝමයන් දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්තයන්ට පීඩා කළ අතර, අවසාන දවස්වල නූතන රෝමයද දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්ත ජනතාවට පීඩා කරනු ඇත.

“බොහෝ දෙනෙක් සිරගත කරනු ලබනු ඇත; බොහෝ දෙනෙක් තම ජීවිත රැක ගැනීම සඳහා නගර හා ගම්වලින් පලා යනු ඇත; තවද සත්‍යය රක්ෂා කිරීම පිණිස එහි පක්ෂව ස්ථිරව සිටීමේදී ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නාමය නිසා බොහෝ දෙනෙක් ශතීදයන් වනු ඇත.” Selected Messages, book 3, 397.

ලෝකය තම පාලනය යටතට ගන්නා විට අනාගම්මික රෝමය භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත්තේය. ලෝකය තම පාලනය යටතට ගන්නා විට පාප්‍ය රෝමය ද භූගෝලීය බාධක තුනක් ජයගත්තේය. නූතන රෝමය 1989 දී දකුණු රජුව—එනම් නාස්තික සෝවියට් සංගමය—ජයගත්තේය; ඉන්පසු ඉතා ඉක්මනින් පැමිණීමට නියමිත ඉරිදා නීතියේදී මහිමාන්විත දේශය—එනම් එක්සත් ජනපදය—පරාජය කරනු ඇත. එවිට එය මිසරය—එනම් මුළු ලෝකයම—ද ජයගනු ඇත.

“සමස්ත සමාජය මහත් කාණ්ඩ දෙකකට විභජිත වෙමින් පවතී—කීකරු වන්නෝ හා අකීකරු වන්නෝ ය. අපි කුමන කාණ්ඩය අතරේ සිටිනු දැකගනු ලබමු ද?”

“දෙවියන්වහන්සේගේ ආඥා රක්ෂාකරන, පාත්වලින් පමණක් නොව, දෙවියන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මෙන සෑම වචනයකින්ම ජීවත්වන අය, ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ සභාව ගොඩනඟති. ක්‍රිස්තු-විරෝධියා අනුගමනය කිරීමට තෝරාගන්නා අය, මහත් අපස්තතාකරුවාගේ යටත්වැසියෝ වෙති. සාතන්ගේ ධජය යටතේ පෙළගස්වා සිටින ඔවුහු, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කරති, අනෙක් අයද එය උල්ලංඝනය කිරීමට නායකත්වය දෙති. මනුෂ්‍යයන් දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යයේ ව්‍යවස්ථාවන් පාදනලයට දමා, භූමිකා ආණ්ඩු කෙරෙහි තම විශ්වාසභක්තිය ප්‍රකාශ කරන පරිදි, ජාතීන්ගේ නීති එසේ සකස් කිරීමට ඔවුහු උත්සාහ කරති.”

“ඉතා විශාල වැදගත්කමක් ඇති කාරණා පැහැදිලි හා නිශ්චිත දර්ශනයකින් නොදකින්නට වන ලෙස, සාතන් අවැදගත් ප්‍රශ්න මගින් මනස් ඉවතට හැරවමින් සිටියි. සතුරා ලෝකය උගුලකට හසුකරගැනීමට සැලසුම් කරමින් සිටියි.

“රීතියා ක්‍රිස්තියානි ලෝකය මහත් හා තීරණාත්මක ක්‍රියාකාරකම්වල රංගභූමිය විය යුතුය. පාප්කමයේ ආදර්ශය අනුව, බලධාරී තනතුරුවල සිටින මනුෂ්‍යයෝ විවේක්බුද්ධිය පාලනය කරන නීති ප්‍රකාශයට පත් කරනු ඇත. බාබිලෝනිය ඇගේ වේශ්‍යාකමේ උදහසේ මුද්‍රාව සියලු ජාතීන්ට පානය කරවනු ඇත. සෑම ජාතියක්ම මෙයට සම්බන්ධ වනු ඇත.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

දානියෙල් 11:41 හි “මහත් වූ දේශය” එක්සත් ජනපදයේ සංකේතයක් බව හඳුනාගන්නා සත්‍යය ආරක්ෂා කරනු පිණිස, යුදා ගෝත්‍රයේ සිංහයා අවසාන දිනවල අනාවැකි අධ්‍යයනය කරන්නන්ට අනාවැකියේ තුන්වර යෙදීමේ මූලධර්මය විවෘත කළේය. එම අවසාන පද හයේ ආලෝකය ස්ථිර කරනු ලැබුවේ, දානියෙල් 11:31 හි ප්‍රකාශිත පරිදි, දානියෙල් පොතෙහි “දෙෙනිකය” මගින් නිරූපිත ඉතිහාසය එම අධ්‍යයයේ අවසාන පද හයට අදාළ කර යෙදීමෙන්ය. මිලර්ගේ අනාවැකිමය රාමුවේ යතුර බවට පත්වූ එම මූලික ශිලාසත්‍යය (“දෙෙනිකය”), අවසාන දිනවල අනාවැකිමය රාමුවද බිහි කළේය. මිලර්ගේ රාමුව පදනම්ව තිබුණේ දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට පීඩා කළ හීනකරන බලයන් දෙක වන අනාරාධිතවාදය සහ පාප්වාදය මතය; අවසාන දිනවල රාමුව පදනම්ව තිබෙන්නේ අවසාන දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට පීඩා කරන හීනකරන බලයන් තුන මතය.

දානියෙල් එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන පද හයෙන් නිරූපණය වන, 1989 දී පැමිණි දැනුමේ වර්ධනය ප්‍රකාශ කරනද, හිඳ්දෙකෙල් ගංගාව මගින්ද නිරූපණය වනද එම දැනුමේ වර්ධනය, සත්‍යයේ සතුරන් විසින් ප්‍රතිරෝධයට ලක් කරන ලදී. එම ප්‍රතිරෝධය නිසා, ප්‍රථමයෙන් රෝමයේ ත්‍රිත්ව අදාළකිරීමක් ලෙස හඳුනාගනු ලැබූ, අනාවැකිවල ත්‍රිත්ව අදාළකිරීමේ මූලධර්මය පිළිබඳ අවබෝධයක් උදා විය; එය අනාවැකිමය ඉතිහාසයේ දර්ශනය ස්ථාපිත කරන විෂයය වේ.

දර්ශනය නොමැති තැන ජනතාව විනාශ වෙති; එහෙත් ව්‍යවස්ථාව රක්ෂා කරන තැනැත්තා සුභවාන්තය. හිතෝපදේශ 29:18.

රෝමයේ ප්‍රකාශන තුනගේ තුන්ගුණ යෙදුම මගින්, ජාතික-පූජක රෝමයේ ආගම අනිද්‍යාගම බවත්, ඔවුන්ගේ ආගම Pontifex Maximus යන පදවිය දරන මනුෂ්‍යයෙකු විසින් පාලනය කරනු ලබන බවත් හඳුනා දෙයි. රෝමයේ එම ප්‍රකාශන දෙක මගින්, නිශ්චිත කාල පරාසයක් සඳහා ඔවුන් සර්වෝච්ච ලෙස ආණ්ඩු කිරීමට පෙර භූගෝලීය බල තුනක් ඉවත් කරනු ලබන බවත්, ඔවුන් තම ශක්තියේ ශුද්ධස්ථානය වන කඳු හතකින් යුත් රෝම නගරයෙන් ආණ්ඩු කරන බවත් හඳුනා දෙයි. ඔවුන් දෙදෙනාම දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්ත ජනතාවට ඔවුන් පීඩා කළ බවට සාක්ෂි දුන්හ. එබැවින්, මෙම සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනා මන පදනම්ව, නූතන රෝමයේ ආගම අනිද්‍යාගම වන බවත්, ඇය Pontifex Maximus යන පදවිය දරන රෝමයේ පාප්තුමා විසින් මෙහෙයවනු ලබන බවත් අපි දනිමු.

මහා වේශ්‍යාව පාලනය අත්පත් කරගෙන සම්පූර්ණ ප්‍රභූත්වයෙන් ආධිපත්‍යය කිරීමට පෙර, නවීන රෝමය බාධක තුනක් ජයගත යුතු වන අතර, පළමු බාධකය අතීත ඉතිහාසයට අයත්ය—එනම් 1989 දී සෝවියට් සංගමයේ බිඳවැටීමයි; එය යුරෝපයේ රෝමයේ බලයට ප්‍රතිරෝධ කළ රෝමයේ නාස්තික සතුරා විය. ඊළඟ බාධකය ඉක්මනින් පැමිණෙන එක්සත් ජනපදයේ ඉරිදා නීතිය සමඟ පෙරළා දමනු ලබන අතර, ඉන්පසු එක්සත් ජාතීන් නවීන රෝමයට කෙටි කාලයක් සඳහා නම අධිකාරිය දෙනු ඇත. එය සම්පූර්ණයෙන් සිහසුනේ පිහිටුවනු ලැබූ පසු, අවසාන දිනවල පීඩා කිරීම සිදු වනු ඇත.

දානියෙල්ගේ පොත, විශේෂයෙන්ම එළිදරව්ව අටවන පරිච්ඡේදය, නූතන රෝමය නිවැරදිව අවබෝධ කරගැනීමට දායක වන රෝමයේ අනාවැකිමය ලක්ෂණ සපයයි. එම ලක්ෂණ අතරින් එකක් වූයේ ක්‍රි.ව. 330 වර්ෂයේදී කොන්ස්ටන්ටීන් විසින් සිදුකරන ලද රෝමානු අධිරාජ්‍යය නැගෙනහිර හා බටහිර ලෙස බෙදීමය. අනාගමික රෝමය සහ පාප්මය රෝමය එකට සලකා බැලූ විට, ඒවා රෝමයේ ද්විත්ව ස්වභාවයද ප්‍රකාශ කරයි. බටහිර හා නැගෙනහිර රෝමය උපන් කළ කොන්ස්ටන්ටීන්ගේ මෙම බෙදීම, අනාගමික රෝමය සහ පාප්මය රෝමය පිළිබඳ දෙවන සාක්ෂියකි. කොන්ස්ටන්ටීන් නැගෙනහිරේ සිවිල් අධිකාරිය ස්ථාපිත කළ අතර, බටහිරේ ආගමික අධිකාරිය ඉතිරි කළේය. අනාගමික රෝමය රාජ්‍ය නායකත්වය නිරූපණය කළ අතර, පාප්මය රෝමය සභා නායකත්වය නිරූපණය කළේය. දානියෙල් දෙවන පරිච්ඡේදයේ යකඩ හා මැටි මගින්, හෝ දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ පුරුෂ ශිංගය හා ස්ත්‍රී ශිංගය මගින්, හෝ දානියෙල් හත්වන පරිච්ඡේදයේ ගොදුරු සත්වයන් හා දානියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ ශුද්ධස්ථාන සත්වයන් මගින් නිරූපිත වූ පරිදි, නැගෙනහිර රාජ්‍ය නායකත්වය වූ අතර බටහිර සභා නායකත්වය විය.

නව රෝමයද ස්වභාවයෙන් ද්විත්ව වනු ඇත; එය සභාව හා රාජ්‍යය, යකඩ හා මැටි, සහ ආගමික-රාජ්‍ය කුසලතා හා ලෞකික-රාජ්‍ය කුසලතා යන සංයෝජනයකින් සමන්විත වනු ඇත. එසේම, නව රෝමය ස්වභාවයෙන් ත්‍රිත්වද වේ. එළිදරව් පොතේ අටවන පරිච්ඡේදයේදී, බටහිර හා නැගෙනහිර රෝමය දෙකම වචනාර්ථයෙන්ද සංකේතාත්මකවද ත්‍රිත්ව වශයෙන් බෙදී ගියේය. නැගෙනහිර රෝමයෙන් පාලනය කළ කොන්ස්ටන්ටින් තම රාජ්‍යය වචනාර්ථයෙන් තම පුතුන් තිදෙනාට බෙදා දුන්නේය; බටහිර රෝමය සංකේතාත්මකව නිරූපණය කරනු ලැබුවේ රෝම අධිරාජ්‍යය විසින් භාවිත කරන ලද ත්‍රිත්ව ආණ්ඩු ක්‍රමය නිරූපණය කළ සූර්යයා, සඳ හා තාරකා මගිනි. එබැවින්, ආගමික-රාජ්‍ය කුසලතා හා ලෞකික-රාජ්‍ය කුසලතා යන ද්විත්ව ස්වභාවයක් දරන නව රෝමය, ද්‍රාගන්යා, මෘගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘයා විසින් නිරූපිත ත්‍රිත්ව ඒකාබද්ධතාවයක්ද නියෝජනය කරනු ඇත.

අන්තිම නවීන රෝමයේ සංකීර්ණ අනාගතවාදී සංයුතිය හඳුනා දක්වන්නේ අනාගමික රෝමය හා පෝප්වාදී රෝමයේ ප්‍රකාශනයන්ය. ලෝකය ආර්මගෙද්දෝනට ගෙන යන්නේ ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියේදී සිදුවන ත්‍රිත්ව ඒකාබද්ධතාවයයි. එය සභාව සහ රාජ්‍යය එක්වීමේ සංකේතයක් වන ලොවපුරා "මෘගයාගේ රූපය" ය. එහි ශීර්ෂයා වන්නේ තම බලයේ ආසනය වන රෝම නගරයෙන් පාලනය කරන Pontifex Maximus ය. පාපයේ මනුෂ්‍යයාගේ සිවිල් අධිකාරිය එක්සත් ජාතීන් විසින් සපයනු ලබන අතර, ක්‍රිස්තු විරුද්ධයාගේ ත්‍රිත්ව, එහෙත් ද්විතීය පද්ධතිය ලෝකයට පිළිගැනීමට බල කෙරෙන්නේ එක්සත් ජනපදයේ බලහත්කාර බලයෙන්ය. එසේම, එළිදරව් පොතේ දහතුන්වන පරිච්ඡේදයේ දෙවන පදයේ අනාගමික රෝමය (මකරා) පෝප්වාදයට "තමාගේ බලයද, තමාගේ ආසනයද, මහත් අධිකාරියද" දුන් පරිදි, අනාගමික රෝමය මගින් පූර්වරූපිත වූ එක්සත් ජනපදය නවීන රෝමය සඳහාද එම ක්‍රියා තුනම සිදු කරයි. ආසනය වන්නේ කඳු හතකින් යුත් රෝම නගරයේ වතිකානු නගරයයි; අධිකාරිය වන්නේ එක්සත් ජාතීන්ය; බලය වන්නේ එක්සත් ජනපදයයි. ඔවුන් එකට, පෝප්වාදය "තමාගේ අවසානයට පැමිණෙනු ඇත, ඔහුට උපකාර කරන්නෙක් කිසිවෙකු නොසිටින්නේය" යන ස්ථානයකට ලෝකය ගෙන යති.

අපි මෙම අධ්‍යයනය ඊළඟ ලිපියේදී ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

හයවෙනි දූතයා තම පාත්‍රය මහත් යුප්‍රාතේස් ගඟ මත වත් කළේය; නැගෙනහිරින් එන රජුන්ගේ මාර්ගය සූදානම් කරනු පිණිස එහි ජලය වියළී ගියේය. එවිට මා දුටුවේ මැඩියන්ට සමාන අපවිත්‍ර ආත්ම තුනක් නාගයාගේ මුඛයෙන්ද, මෘගයාගේ මුඛයෙන්ද, බොරු අනාගතවක්තෘගේ මුඛයෙන්ද නික්මෙන බවය. මක්නිසාද ඒවා අද්භූතකම් කරමින්, පොළොවේ රජුන් වෙතද මුළු ලෝකයේ රජුන් වෙතද පිටත්ව යන දුෂ්ටාත්මයන්ගේ ආත්මයන්ය; සර්වබලධාරී දෙවියන්වහන්සේගේ මහත් දවසේ යුද්ධයට ඔවුන් රැස් කරනු පිණිසය. බලව, මම හොරාක් මෙන් එමි. තම වස්ත්‍ර රැකගෙන, නිරීක්ෂණයෙන් සිටින නැතැත්තා ආශීර්වාදලත්ය; ඔහු නිරුවත්ව ඇවිදිමින් ඔවුන් ඔහුගේ ලජ්ජාව දකින්නට නොවේවා. එවිට ඔහු ඔවුන් හෙබ්‍රෙව් භාෂාවෙන් ආර්මගෙද්දෝන් කියනු ලබන ස්ථානයකට එක්රැස් කළේය. හත්වෙනි දූතයා තම පාත්‍රය අහසේ වත් කළේය; එවිට "එය සම්පූර්ණ වී ඇත" යයි කියමින් සිංහාසනයෙන්, ස්වර්ග මාලිගාවෙන්, මහත් හඬක් නික්ම ආවේය. එළිදරව් 16:12-17.